

s advokáty, u nichž byl zapsán, ujednal za svoji akviziční činnost neobvykle vysoké počitky a že udržoval časté a nápadné styky s referentem odvolací instance, který byl porotním soudem odsouzen pro zneužití úřední moci.

Je sice správný názor kárné rady, že k výkonu povolání náleží i intervence u úřadů, než kárná rada zřejmě přehlíží údaje svědků, jimiž je zjištěno, že šlo o velmi časté intervence, které se opakovaly i několikrát za den, jak to doznal i Dr. C. sám ve svém vyjádření ze dne 23. listopadu 1934 a které se nejen svým počtem, nýbrž i důvěrností a kamarádským rázem staly nápadnými. Je nasnadě, že intervenování takovýmto způsobem, jak se stalo, muselo u osob je pozorujících vzbuditi dojem, že se děje něco protizákonného, resp. stranického, což vše bylo způsobilé přivoditi zlehčení cti a vážnosti advokátního stavu, k němuž nutno počítati i kandidáty advokacie, zvláště když byl onen referent později odsouzen pro zločin zneužití úřední moci, a to i v případě, pro který Dr. C. u něho intervenoval.

Pokud jde o další bod obvinění, vzneseného na Dr. C., bylo již nahoře dovozeno, že nápadně vysoká odměna, kterou dostával Dr. C. jednak ve výši 5.000 Kč od Dr. A., jednak ve výši 6.000 Kč od Dr. B. měsíčně, byla ve spojitosti s přínosem klientely do uvedených advokátních kanceláří; dlužno proto již z tohoto důvodu dospěti k úsudku, že šlo o odměnu za akviziční činnost, tedy že důvod vyplácení tak vysokého honoráře nebyl nezávadný, to tím více, když šlo vlastně o zastřený podíl na zisku kanceláře, který se zřejmě zvýšil přivedením klientely Dr. C-a. Tím byla zlehčena nejen čest a vážnost stavu, nýbrž vzhledem k nedovolené akviziční činnosti porušeny i povinnosti povolání. Jelikož pak uvedené jednání obviněného Dr. C. nezůstalo skryto, nýbrž dostalo se k vědomí veřejnosti, takže bylo přivoděno nebezpečí, že by mohlo míti za následek nepříznivý úsudek veřejnosti o celém stavu advokátském, jsou splněny předpoklady pro podřadění jednání obviněného nejen pod přečin porušení povinností povolání, nýbrž i pod přečin zlehčení cti a vážnosti stavu.

Čís. 312 dis.

Jde o kárný přečin porušení cti a vážnosti stavu, opominul-li příslušník stavu advokátského jakožto právní zástupce opětovně zachovati vůči soudu povinnou úctu a vážnost.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1937, Ds I 28/36.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl odvolání návladního advokátní komory z nálezu disciplinární rady advokátské komory, jímž byl obviněný kandidát advokacie zproštěn kárného přečinu porušení cti a vážnosti stavu, a změnil napadený kárný nálezn v tom směru, že uznal obviněného kandidáta advokacie vinným kárným přečinem porušení cti a

vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že v letech 1931—1934 jako právní zástupce při soudních jednáních u okresního soudu opětovně opominul zachovati vůči soudu povinnou úctu a vážnost.

Z d ů v o d ů:

Kárný nález disciplinární rady zjišťuje, že obviněný byl při soudních jednáních čtyřikrát trestán pořádkovou pokutou. Podle pravoplatných soudních usnesení, na něž nález poukazuje, stalo se tak dne 15. června 1931, 15. listopadu 1932, 3. května 1933 a 23. května 1934 a obviněnému byly uloženy podle § 200 c. ř. s., nebo podle § 236 tr. ř. pořádkové pokuty 20 Kč, 200 Kč, 100 Kč a 500 Kč. Netřeba se vypořádati se stanoviskem kárné rady, že není vázána těmito výroky soudu o pořádkových pokutách, pokud v nich bylo shledáno, že obviněný porušil povinnou úctu k soudu, neboť jisto je, že neprováděla-li kárná rada nové důkazy, vzala-li naopak za základ svého rozhodnutí ony výsledky průvodní, jak vysvítaly z příslušného spisového materiálu přečteného při ústním kárném líčení, a neučinila-li vůbec o chování obviněného u soudu odchylných zjištění, k nimž podle stavu věci neshledává příčiny ani kárný soud odvolací, nelze prostě přejíti závěry soudu vyslovené nejen soudem ukládajícím trest pořádkový, nýbrž ve věcech C 325/32 a C 83/34 okresního soudu v N. v důsledku podané stížnosti a konaného šetření též krajským soudem jakožto soudem stížnostním. Jde tu především o závěry, že obviněný opětovně rušil soudní jednání nemístným křikem, hádáním a poznámkami, že před soudem vystupuje agresivně i proti soudci a na něho útočí, že se choval způsobem, který hrubě porušoval úctu, jakou zachovávati je každý povinen, že nepřípustným způsobem rušil jednání, neustal takto se chovati ani po napomenutí a pohrůžce soudcově, že použil slov, která jsou před soudem nedůstojná a která možno považovati za hrubé porušení vážnosti, že po napomenutí, aby při výměně slov s procesní stranou nekřičel a slušně se choval, obrátil se proti soudci a křičel a když mu bylo odňato slovo, vyskočil od stolu s rukama vzhůru a udeřil spisy o stůl, že i po odnětí slova dále křičel a velmi silně bouchl rukou o stůl a že konečně i po uložení pokuty a odnětí slova si počínal tak, že soudci vůbec znemožnil jednání. Tento skutkový stav nebyl výsledkem řízení před disciplinární radou nikterak pozměněn nebo zeslaben. Usuzuje-li kárný nález na objektivní podklad obhajoby obviněného, že příčinou veškerých jeho výstupů u soudu nebylo pouze vlastní jeho chování, nýbrž i chování soudcovo, nemůže ani toto hledisko býti shledáno pro obviněného omluvným a za dostačující podklad názoru, že čest a vážnost advokátského stavu zmíněným způsobem nebyla poškozena. Předpisy trestního a civilního soudního řádu poskytují právnímu zástupci jednajícímu před soudem vždy dostatečnou možnost, aby proti možným nepřístojnostem a závadám v postupu projednávajícího soudce hledal nápravu jen cestami, jež odpovídají zákonným formám soudního řízení; ani vybočení soudcovo z mezí vytýčených mu zákonem neopravňuje ještě advokáta nebo advokátního koncipienta, aby se choval tak, jak zjišťují citovaná již usnesení

okresního soudu, pokud se týče krajského soudu. Uvedené tam chování obviněného, jež po čtyřikráte v letech 1931—1934 zavdalo soudu podnět k pořádkovým trestům a jež se stalo v přítomnosti stran, bylo způsobilé vážně poškoditi čest a vážnost stavu, do jehož řad obviněný chce vstoupiti, nebo k němuž již přípravnou svojí praxí jako koncipient náleží; obviněnému nemohlo ani zůstatí tajno, že trapný dojem, jaký u přítomných nepochybně musilo vyvolati vylíčené již jeho vystupování před soudem, nutně musí býti na újmu cti a vážnosti stavu, jemuž přísluší sice hájiti zájmy stran pilně, věrně a svědomitě, ale též vždy způsobem naprosto korektním a nepřičícím se základním zásadám slušného společenského chování, tudíž najmě bez jakýchkoli invektiv ať proti odpůrci, ať proti soudu.

Čís. 313 dis.

Jde o porušení povinností povolání, podepsal-li advokát zápis o ústním jednání, v němž bylo proti pravdě potvrzeno, že plná moc advokáta byla vykázána a pak vrácena, a nechal-li advokát tento záznam neopravený, ačkoli věděl, že plná moc nebyla opatřena ani dodatečně.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1937, Ds II 7/37.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl odvolání obviněného advokáta z nálezu kárné rady advokátní komory, jímž byl odvolatel uznán vinným kárným přečinem porušení povinností povolání.

Z d ů v o d ů:

Odvolání je předně bezdůvodné, pokud čelí proti výroku o vině.

Sám obviněný připouští ve svém odvolání, že může jíti o porušení povinností povolání, podepsal-li advokát protokol o ústním jednání, v němž je proti pravdě tvrzeno, že plná moc advokáta byla vykázána a pak vrácena, nechal-li tento záznam neopravený, ačkoli ví, že ani dodatečně nebyla plná moc opatřena.

Obviněný připustil ve svém vyjádření ze dne 13. května 1936 a najmě ve svém dalším vyjádření ze dne 16. června 1936 výslovně, že M. plnou moc neopatřil, pokud se týče, že N. obviněnému plnou moc nepodepsala.

Teprve ve svém odvolání mění toto stanovisko uváděje, že M. na jeho urgenci přece jen plnou moc N. podepsanou později zřejmě soudu předložil, načež byla zase vrácena, poněvadž v opačném případě by prý ani soudce ani zapisovatel ani obviněný sám nebyli připustili, aby zůstalo při onom nesprávném záznamu v protokolu. Tím vyslovuje však obviněný ve svém odvolání pouhou domněnku ničím nedoloženou a naopak naprosto odporující dřívějším jeho údajům. Za tohoto stavu věci neshledává